

Predviđani se dođe na takojšnjem. Prijedložana se pismena oglašava. Način po oblikom čitača i po dešifrovanju. Isto tako je za priliku predviđeno da se uči postavljati na pismenom (asimerni postoli) na administraciju "Naše Sloga". Ime, premaime i najbolji postol važi tokom osmatranja.

Kome bit razdoblje na vremenu, tako to javi odgovravnicu u otvorenom pismu, na koje se ne plaća poština, ako se izvane napisi: "Rokovanje".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Izdati svakog dnevnika na cijelim akcama.

Dopisni se ne raspodjeljuju ako se ne traže.

Nobilijevanog listovi se ne raspodjeljuju. Predplatna s postavljenu stotinu for., za sekcije 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2, i 5 za polugodine. Izvan časno vjeća poština.

Na male jedan broj 5 novi.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Farante br. 14.

Stogom rasta male stvari, a nesloga sve potvrđuje. Nar. posl.

Sjetite se.
Družbe sv. Cirila i Metoda
• Istre i Gorice

Sveslovenski i istarsko-hrvatski sastanak u Ljubljani.

Na početku srednjeg veka održao se "Sveslovenski i istarsko-hrvatski sastanak" u Ljubljani sastavljen se dne 14. tega mjeseca u prostranoj dvorani "Sokola" u ljubljanskom "Novom domu" iz svih slovenskih pokrajina, te iz Istra, narodni zastupnici, kolovožje i pravci, a na čelu ih zastupnici na carevinskom vjeću.

U duboku punoj dvorani, na te galerijama sakupilo se oko 2000 duša jedne mili i jednoga srca, da vječaju i zaključuju o koristi, potrebih i zahtjevima slovenskoga naroda i istarskih.

Šta se Istra tice zastupana bježi po svih članovima hrvatsko-slovenskoga kluba na istarskom saboru - izuzetkom g. Draženija, koji bježi bolesnu zaprijetenicu doći. Osim zastupnika bježi na sastanku više občinskih načelnika, savjetnika i drugih redoljubaca iz svih krajeva Istre i kvarnerskih otoka, a na čelu im naš član Dr. Dinko Vitezid.

Iz banovine bježi prisutni članovi stranke prava g. barun Rukavina, Dr. D. Starčević, Dr. J. Banjević, Dr. J. Ružić i Dr. Fr. Poličnjak. Češki klub na carevinskom vjeću zastupao je član Dr. Štraski; došli su i članovi narodno-slovenske svezne, maloruški zastupnik prof. Baronički, češko-moravski zastupnik Dr. Stojan i zašt. Vuković iz Dalmacije. Iz Trsta su okolicom nadodali su narodni zastupnici i narodni odvjetnici, te više drugih odličnjaka sa velezaslužnjim g. Nabergojem na čelu.

U uređeni sat otvorio je zborovanje predsjednik odbora g. Dr. Stusterić, koji pozdravi srdaćno sve prisutne, te predloži za predsjednika sastanka zastupnika gorickih Slovencea g. Dr. Gregorića.

Ovaj burno pozdravljeni zahvali se na takom odlikovanju, te predloži da se izaberi kao počasni predsjednik g. barun Rukavina, zemaljski glavni Kranjske gosp. Detela, načelnik Ljubljane g. Hribar, prof.

PODLISTAK.

Istarski razgovori.

Preporučeni na razmisljanje svim Istranom, a ponajprije prodancem i njihovim drugovima.

(Ive je iznudio mnogo škole i mnoga sveta vidi, a Mate je pripremio, ali za to bistar.)

III.

Što su to Slovenci, pak Hrvati?
(Nastavak.)

Ive: Među Slovencima je ova razlika: 1. Sto njim je jezik među sobom malo različan, i što rabi svaki narod svoj jezik kao kulturni "to će, reč, da svaki narod piše svoje knjige svojim jezikom, tako Rus, ruski, Oči, češki, Hrvat, hrvatski itd." 2. Sto su Rusi, Srbi i Bugari grčko-iztečni ili pravoslavne vjere, a svi drugi, među njima i mi, rimokatoličanski. 3. Sto Rusi, Srbi i Bugari rabe za svoje pismo, cirilicu, dok smo mi svi drugi poprimili latincu ili latinsko pismo. 4. Sto jedni živu na istoku, drugi na sjeveru, a treći na jugu, medju kojima smo i mi. Mate: Ali ja mislim, da za sve, ta raz-

Borinski i Dr. Štraski. Podpredsjednici bježi na predsjednikov predlog izabrani u sklopu kompanije gospoda Jurčića, Einspieler i Naderović, a bilježnici gg. Dr. Grigorović, Dr. Međed, Dr. Bosina i Dr. Žitnik.

Predsjednik pozdravi ih da razne goste i odlicnjake, te daje reč zemaljskom glavaru g. Deteli, koji pozdravi sastanak u ime Slovencea iz Kranjske kao sjećni odziv slike i jedinstva Slovaca i Hrvata.

Zatim pozdravljene sastanak g. Hribar u ime bježi Ljubljane, u ime središta svih Slovencea, g. Baronički u име austrijskih Rukava, koji se složno radiće sa Slovenci i Hrvati i sa ostalimi Slavenima, g. Štraski pozdravi sastanak u imu svoga klubova, i u imu svoga češkoga naroda; g. barun Rukavina pozdravi prisutne u imu opozicije na hrvatskom saboru naglasiv preporečen i što tješnju slogu između Hrvata i Slovenaca; g. Dr. Stojan prizna bježi pozdrav sa grobova svetih slavenskih apotekara, sa Velebrada u Moravskoj, te saživje njihov blagoslov na rad Slovencea i Hrvata; g. Vuković pozdravi sastanak "kao član narodne stranke u Dalmaciji".

Svim govornikom odobravalo se najzivahnije.

Pošto je predsjednik protilito brzojav, što ga je u ime sastanka odpravio u znak odanosti i vjernosti Njeg. Veličanstvu, prešlo se je na dnevni red.

Prvi dobit reč zastupnik Dr. Štusterić, koji je vrlo obširno i krasno izvestio o političkom položaju. Za njim su govorili g. Dr. Ferjančić, Spinčić, Dr. Franjo, Dr. Decki i Pošta.

Pojedinim govorima nemožemo priobediti, premda su vrlo važni i temeljni, ali prostorista nam nedopušta, da se o tomu obširnije bavimo. Doniči čemo u cijelosti veoma krasan govor zastupnika Spinčića, kojim je živimi bojani orisač tužno stanje istarskih Hrvata i Slovencea.

Sve rezolucije, koje su pojedini govornici obravateljili, bježi jednoglasno prihvaccene.

Što da dodatačemo o važnosti ovoga sastanka?

Obzirom na sadašnji položaj u carevinskom vjeću važan je u prvom redu začijek Ljubljanskog sastanka, po kojem slovenski i hrvatski zastupnici ostaju u svemu današnje parlamentarne vjećine, dok ona bude izvršavala svoj program. Začijek je važan kako po vladu, koja bez slovenskih i hrvatskih zastupnika ne bi imala vjećine, tako i po slovenski i hrvatski narod, jer bez sveze sa vjećinom, u kojoj njezini zastupnici imaju politički značaj, potoži, ne bi se moglo u misliti na

provodenje zahtjeva, što su sadržani u Šest resolucija Ljubljanskog sastanka.

Resolucije vrlo su obširne, jer su u njima utvrđene ne samo glavne načela u narodno-političkom pogledu, nego i svi področni zahtjevi na polju kulturnom i gospodarstvenom obziru na pojedine zemalje u kojih živi Slovenci i Hrvati. Prema tomu su neke od resolucija samo tuncaste prvi, u kojih su iznesena glavna načela što vođe slovenske i hrvatske zastupnike pri ujednoj djelovanju u sklopu današnje vjećine.

Ljubljanski sastanak zahtjeva u prvom redu, da se ostvari narodna ravnotežnost, koja je zajamčena temeljnim zakonom od 21. decembra 1867. obvezujućim čl. 11. u imu svoga češkoga naroda; g. barun Rukavina pozdravi prisutne u imu opozicije na hrvatskom saboru naglasiv preporečen i što tješnju slogu između Hrvata i Slovenaca; g. Dr. Stojan prizna bježi pozdrav sa grobova svetih slavenskih apotekara, sa Velebrada u Moravskoj, te saživje njihov blagoslov na rad Slovencea i Hrvata; g. Vuković pozdravi sastanak "kao član narodne stranke u Dalmaciji".

Svim govornikom odobravalo se najzivahnije.

Pošto je predsjednik protilito brzojav, što ga je u ime sastanka odpravio u znak odanosti i vjernosti Njeg. Veličanstvu, prešlo se je na dnevni red.

Prvi dobit reč zastupnik Dr. Štusterić, koji je vrlo obširno i krasno izvestio o političkom položaju. Za njim su govorili g. Dr. Ferjančić, Spinčić, Dr. Franjo, Dr. Decki i Pošta.

Pojedinim govorima nemožemo priobediti, premda su vrlo važni i temeljni, ali prostorista nam nedopušta, da se o tomu obširnije bavimo. Doniči čemo u cijelosti veoma krasan govor zastupnika Spinčića, kojim je živimi bojani orisač tužno stanje istarskih Hrvata i Slovencea.

Sve rezolucije, koje su pojedini govornici obravateljili, bježi jednoglasno prihvaccene.

Što da dodatačemo o važnosti ovoga sastanka?

Obzirom na sadašnji položaj u carevinskom vjeću važan je u prvom redu začijek Ljubljanskog sastanka, po kojem slovenski i hrvatski zastupnici ostaju u svemu današnje parlamentarne vjećine, dok ona bude izvršavala svoj program. Začijek je važan kako po vladu, koja bez slovenskih i hrvatskih zastupnika ne bi imala vjećine, tako i po slovenski i hrvatski narod, jer bez sveze sa vjećinom, u kojoj njezini zastupnici imaju politički značaj, potoži, ne bi se moglo u misliti na

vjeću puti povedati, al ja ne morem ni danas to kapit.

Ive: Ta je poznata stvar! Tako biste se n. p. Vi, Mate, prije razumjeli s crnim Arapom, nego li Furlan i kakav lazaron iz Napulja, premda obavđava govorove, da su Talijani. No nije to, samo među Talijani; ni s Niemci nije to bolje. Jedan Niemac iz Njemačke kako će se težko razumjeti s Niemcem iz Austrije, osobito ako govoriti dijalekt ili narječju. Jedan Berlinac i Betan, ili Tirolac, kako će se slabo razumjeti, a to je sve krijeviti izgovor.

Mate: Kako pak je to, da se mi Slovenci, premda smo posljuni narodi, bolje razumemo među sobom, nego Talijani i Nemci, koji su samo jedan narod? IVE: E, tako je! A htđimo zadovoljni s tim, da je tonut tako!

Sad će Vam pak nešto razumačiti, s čim nisu ni nekoj, koji se diže za pametnije, na čista.

Slovenci ili Slovenci (Česi i Slovenci i drugi kažu: Slovani) su svih onih naročenih 7. naroda.

Slovenci su pak oni, koji slovenčki govore, ili kako bi rekli: kod nas kranjski. Kranjima nazivaju, kod nas

Taj do skrajnosti bezobrazan članak počinjava doslovno ovako: "Gđa je jedan narod uslijed zaštovalih okolnosti prisiljen, da vodi borbu za izvođenje svoja narodna prava, tamo je naravski, da uzvrije strast i da se boj često puta vodi bjesnije nego bi to razbor savjetovao. Pravo svoje narodnosti je naravno pravo i nijedan državljani, koji si je svjestan svoje naravi, nemože trpit, a da se cijelo njegovo biće zlostavlja, zlaže li istine, velino mi, na vi talijanski laži-liberalni htjeli biste, da ta istina, to načelo vredi samo za Vas, a za Slavene nipošto. Prelazeći zatim taj banditski črkar na sredstva borbe, kojima se služi njegovi istovrženici i na naša sredstva, veli, da se oni bore školskom podukom, propagandom rieči, zakonitim radom svojih zastupstava, utemeljenim na upravama, dokazanim činjenicama. Slaveni pak, da se bore izključivo silom: 'proti vojnici, bježi se materijalom silom, izbaraš kamen narodnim oružjem; vodje pak napadajući na njih duševoj silom, posvetiće kao sredstva borbe potvoru i laž. Kolike li razlike između nas i njih, kliče židovski črkar. Koliko li banditske bezobraznosti kličemo mi. Izgubili ste obraz, pokopali poštenje Vaše, kad se usudjujete svemu svjetu poznate činjenice na ovaki način izvraćati. Gaditi se morate svakom poštenom čovjeku, kad što se gade stranicama Vaši Lazaroni u Napulju, kad vrebaju na ljudski smrad. Mi, da se silom borimo? Mi, da izabramos svojim oružjem kamen i laž? Zar su Vam isblaznili već iz vaše plitke pameti dogodjaji, zbijši se god. 1890 i 1891. za vrijeme izbora Dr. Laginje u carevinsko vjeće na Porečkim? Kako ste naše fiducijske i porečke zlostavljali? Kako ste ih onda u Vodnjanu trinaest protuzakonito kasirali ne briňći se ni za pravdu ni za zakon? Tko je iz Pirana naše zastupnike popratio barbarski kamenjem? Tko je u Istri počeo sjeći vinograde, tako paliti seljakom sieno? Amo Vas kruškavice, pa odgovrsjajte. Svi je znano kakva silovanja i strahovanja su se događali sa strane Talijana za vrijeme ovogodišnjih izbora za carevinsko vjeće. Zar su gospoda Talijani zaboravili na Labin, Šibenik, Sv. Lovreč, Oprtalj, Vižinadu, Tar itd. Nijesu li oni baš već godine došli do vrhunca strahovanja kod izbora za carevinsko vjeće? Nijesu li oni zaprijetili u Labinu našim izbornikom pristup na biralište silom! Oj vi hareljici! sve što sami radite, nam drugim spominjate. Nu samo da je, istina mora jednom pobediti. Mi se ne borimo,

pogrešno sve Slovence, i to valjda za to, jer Slovenci stanuju u najvećem broju u Kranjskoj.

Slavonci opet jesu oni Hrvati, koji stanuju u Slavoniji, kao što su Hrvati i Dalmatinci.

Što su pak to Slovenci? Slovincima su se zvali u prijasnja doba neki Hrvati, a to se imo zadržalo i danas medju našim ukupom okolo Po-rečja. Tako je n. p. i sam narodni pjesnik Andrija Kačić Miošić govorio, da pjeva "slovenski", pod čim je mislio hrvatski. Tog je imena sasvim skoro nestalo, a zamjenjeno ga drugo starje i slavnije ime: "hrvatsko". Kad što mi rečemo u n. p. Niemci i Švabi, a Madjari i Ugri (Ungarez), a Slovenci opet Talijani i Lab, tako su se prije neki zvali uz "Hrvati" i "Slovenci", ali to je izazvalo, a održalo se samo u nekoj stranih zapadne Istre.

Mate: No sad mi je jasno, da znače sva ta slična imena, zač me se da je prej sve to skupa mesao. No ne zamerite, ali manje se čini, da oni pul Matulji imaju pravo, kad nam reču, da smo Slavenci, barem kako sudim po Vašim rečima.

(Slijedi.)

da ikomu išta oduzmem, nego se borimo, da izvođimo Bogom i zakonom zajamčena nam prava, da očuvamo svoj obstanak. A Vi? Jos imate obraza užitvat, da nije častni Spinčić na sastanku u Ljubljani govorio istinu, pak po svoju izpravljajuće negovje navode o kritičcam, koje nam se po Vam i radi Vas čine. Nije istina, većite, da vaši popovi zabranjuju našemu puku moliti se u svojem jeziku, dok znate, da je 25. augusta 1897. u Piranu jedan Vaš svetecnik zabranio slovenskim hodočašćnikom pjevati u crkvi litanijske slovenške. Nijeste li Vi baš nedavno, (vidi "Il Piccolo" od 11. agusta t. g.) pisali, da je Istra talijanska pokrajina, jer da je u V. kuriji izabran vaš zastupnik, dok znate iz statistike, da imade u Istri 185.000 Hrvata i Slovencea i dok znadote kak-vimi nezakonitosti bje vaš zastupnik izabran. Lažeze kad pišete, da se u tršćanskim konviktim uzgajaju izključivo slavljanski popovi, dok je znano, da bijaju u tom konviktu "quelle perle di sacerdoti" a la dom Jurizza (krainški talijan) i don Janossevich i don Valencich i don Frausin u mnogo drugih "done", koji su baš strašveni italiani i "promotori" poduzeća za fabrikaciju talijanskih popova. Naravski, Vi neznate, jer ste u svemu neznačile, što nitko talijansko, da su se u Mljetima na troškove republike tiskali glagolski misali i da su se ti misali rabili pri celioj Istri, a napose na otocima, pa i u samom Kopru — gradu, gdje imade i dan danas glagolskih spomenika. Lopovski izmudrile, da su se ti glagolski misali tiskali za to, jer da naši popovi nijesu znali čitati latinski, dok bje morali znati, da su baš naši popovi za vrieme republike bili izobrazbeni negoli su danas nekoji vaši „kul-roti“. Vrijunat bezobraznosti postignuo je židovski piškar, kad tvrdi, da tršćanska občina uzdržava deset slovenskih škola u Trstu. O figura . . . ! Ne samo, da nema u Trstu nijedne slov. javne škole, nego dapače tršćanski municipij zabranio je slovenski roditeljima, da ne smiju učiti svoju djecu u slovenske škole u okolicu Trsta. "Il Piccolo" pak tvrdi, da občina tršćanska uzdržava u Trstu 10 slov. škola! Kako bi se krstile ovako pisanje?

Kod kotarskog glavarstva u Voloskom imade 10 činovnika, od tih su 2 Slovence, ostali većinom Talijani, kod suda imade 7 činovnika, a samo 4 su Slavena, a to ne možda radi ravnopravnosti, nego toga radi, što jedan Talijan ne bi mogao razumjeti se sa strankama. Kod porezno-ureda imade 6 činovnika, svih 6 jesu Talijani, a „Il Piccolo“ imade obraza tvrditi, da svih državnih uredi u Primorju vrše od slavenskih činovnika na štetu Talijanom.

Tko laže mi ili Talijani? Dá, dokazano je bezbrojno puta, da oni šire nestinu samo, da nam naškodite; bezbrojno puta utjeralo ih se u laž, ali nemare oni za to. — Oni, Talijani, sankcionirali su princip: „*Oscar tutlo*“ i po tome se ravnaju, a da zaslijeve nižu u višu prostotu, spodjavaju nam Hrvatom i Slovencem u Primorju, da se ravnamo po onoj: „*cilj pospešuje sredstva*“. Mi pak prelažeći bezkrasniju prezirom preko bezobraznih lažnih takvih protivnika, uprimo sve sile, složimo se i prkjucićemo se jedan drugom u čvrst lanac, da tako obranimo ognjište i narod svoj, koji nam je nadavš drag, a protivnici neće nam moći nadušiti, jer će se njihovi djevalski zubi okršiti o naša postojanost i uzračnost.

Dopisi.

Iz Kansas City piše nam 26. agusta 1897. naš čestiti radnici koliko slijedi: Evo od mene niže podpisanoza iz sjeverne Amerike primite jedan dolar za predplatu na list „Naša Sloga“, pa ako i jadan uveć, kada citam dopise u cijenjenom listu, svrsnu tužnim okon pa potiskeće u nusoj, lstru što sve ti zlovidjeni Talijani od naseg tužnog naroda delaju, i koliko Vi imate muke oko lista kod obrane a da cenzuri u kliešta ne padate. Kako ćeš da i zadodji krajcar tajis a takav trud ne platiš?

Znan dobro gospodine Uredniče, da Van štjen malo, zato Vas najutruđuje moim počekajte dok me Bog pomože, jer niti nam nečvatu ovđje ružice, kako to nekoj misle; mi ovđje imamo dosta uplaćivanja, kako uvidjate u listovih, koji ovđje izlaze, naime udružujemo se a da u slučaju bolesti neginemo u gladu i bledi, to po smrti naše tjeло nebude za paranje i školu dohtorom izvrgnuto, već po katoličkom obredu ljevo sahranjeno u svetu zemlju. Koliko se ovđje za svoj obstanak mucićimo, treba brinuti se dva puta više za obstanak naših roditelja i domovini. Za

ranu im toliko netreba, jer to si na granici pribave, već nesratni porez i gospodarska uplaćivanja njim davaju trista jada, tim više, kada pomislimo, da se ovde neupljava od 50 rala zemlje toliko, koliko mi u domovini samo od jednoga rala.
Nu u svoj nevolji, koju nas radnike nuci, mi ovđe sinci *Hrvatske majke* se pretinimi smatramo zato, šta vazda krasnu slobodu uzivamo. Ovdje ako Šta radimo u boljšak našega naroda, nitko nam se u stvar neupliće koje kakavim šepurenjem, na primjer ako *Krstić* i ono nešta „holopola“ Što se od glada kao brečad oko njega uvija, već mi na slobodnoj zemlji i u pogri slogi sve bez ikavke zaprek radimo.
Naši Kastavci, kako ste i Vi obavjećeni su ljudi dobrogra razuma, pa pratite rasnu ovu slogu ovdesnjih Hrvata posve budnim okom. Nemislite, da će se oni dati, kada kući dojdju, u *Krstićevu* „gangu“ uplesti, nego obratno tako, da će mi i najzadnja mada odzvoniti u onom kraju, jer će po svijet naučiti, Šta je sloga i Šta znaci jubili materin jezik, a Šta više dokazati da domaćinom koliko se muče *Spinčić*, *Laginja* sa drugovi za spas našeg naroda od talijanskog anarhizma i robstva. I ja, a vam brat *Istarskog Hrvata* preporučam svim Hrvatom dlijen istre : pomezite vašim priljubljenim zastupnikom *Spinčiću*, *Laginiju* i drugovom ; samo njihova nanka vas na slobro uči, a svi *Krstićevi* štitnici niese frugo nego vaši dušmani. Oni vas kao onotra vabe, da sebe tusti a vas opuste zadnju soldu vam izgule. Tjerajte ih od ebede dok vas neizjed. Cleli svjet mirzi talijana, zašto da mu vi pod noge idete? I živili naši zastupnici *Spinčić*, *Laginja* i drugi, a Vami gospodine uređnicie moj po-drav.

ANSWER **ANSWER** **ANSWER** **ANSWER** **ANSWER** **ANSWER**

Franina i Jurina

- Fr. Ma ča bi reč, da su puljska gospoda
promisla delegata u Pomeru?

ur. Jer je bia prepošten.

Fr. Ali niki prave, da ima sadašnji finiju
gjavicu u Pomeru?

ur. E, talijanski mu teče lipo kako i Čo-
zotu a pozivnici šalje: *Petrov Park*
Pavilon Petro.

Fr. Kad je tomu tako, on bi još mogu
zasist stoljicu poteštata u Poli.

ur. Nebi falili: njega za poteštata. Mićo
za delegata a Ćube za smišlitratora.
* * *

Fr. Proto Viko se ripi.

ur. Ce mu benj pasat.

Fr. Ma da j' on poštejeni nego mi dva.

ur. Ćemo mu verovat kada bude platil
one tisuće udovicama i sirotam.

Fr. Bojim se, da ćemo čuda čekat.
* * *

Fr. Mačji kapo sa razbijtine poštenjem kako
da se nebi znalo da će j' bil i ča je.

ur. Ako j' vredan priseđ, da istarski Tali-
janu neplaćaju njega i njegov listić
samo da piše proti nam i našemu na-
rodu, bi mu se moglo čagod verovati.

Fr. Ča biš mu ti na prisegu veroval?

ur. Imas pravo, zač ki izda sve ča mu
je bilo najvesite, težko mu je nikaka
više verovati.

Različite viesti.

Zlatomisnik Dne 21. t. m. zlazio je
velezaslužni naš svećenik i rodoljub preč. g.
Juraj Jan, umirovljeni župnik-dekan i po-
stavni kanonik u Dolini pedeset godišnjicu
svoga misništva. Mnogobrojnim čestitkam
i licencom starcu pridružujemo se i mi naj-
dražnje.

Zlatu misu prikazati će u nedjelju
dne 26. t. m. veleć. g. Ivan Vučk župnik
u Bazevici. Dlčnomu svešteniku i rodoljubu
naša iskrena čestitka!

Prva gimnazijalica u Primorju. U prvi razred državne gimnazije u Trstu upisao se g. Dr. Franjo Mandić, liečnik, ovih dana svoju kćerku Milenu, koja je dobrim uspijehom položila primateljni izpit. Ovo je, ko-

liko nam je poznato, prva gimnazijalka na
našem jugu.

Iz Kastva pišu nam 20. t. mј. Ovdje izabrazmo u komisiju IV. razreda za odmjerivanje dohotdarine 65 naših čestitih birača sa preko 300 glasova. Protivnici sujajno propali nedobri niti 50 glasova u sudbenom kotaru Volosko. Tako valja! Smrđana agitacija poznatoga izdajice proti g. Gorupu u poslu potosarina ne vino itd. nije uspjela. Izdajici - pocrnuo samo obraz još više — ako ju moguće — i ništa drugo.

Niši velevriddani kapelac *Male Dubrović* pozdravio nas u nedjelju u crkvi, jer polazi na kapelaniju Opatijsku, pošto ide tamošnji kapelan g. *Ljudevit Ciković* u Beč na visoke bogoslovne nauke. Ovamo dolazi iz Pazina mladi svećenik g. *Ivan Mondić*, koga je pretekao i lep glaz vratnoga predikata. Dobro nam došao kličemo dojazecemu i sretno pošao odlazečemu.

Otvarami caravanskaču vlačja. Danas

Otvoreno carevinskoga vječa. Dana otvaraju se opet naokon dlane stanku vrata carevinskoga vječa. Neobično dugi praznici nisu, reći bi, ništa doprinijeli k razbijanju polozaja. Njemački liberalci i nacionilci vraćaju se u carevinsko vječe tvrdom nakonu zaprijetili svaki parlamentarni rad. Dugotrajna večanje ministra predsjednika grofa Badenija sa odborom većine carev. vječa uveljavlju do sada pravoga uspjeha, tako da se nezna jeli ili nije Badeni pristao na zahtjeva većine. I s Talijani pokušao je grof Badeni sreću, na dvajmimo, da bi ga ovi mogli iztrgnuti iz skriptice, u koj je dospijeo svojom neodlučnošću. Najbliza budućnost pokazati će nam svakako hoće li grof Badeni vladati iskreno pomoću sudsasije većine ili će praviti daljnje pokuse na obće nezadovoljstvo. —

Grozna nesreća na Riedi. Od tamo pišu nam koliko sliči o groznoj nesreći, koja je snašla parobrod „Iku“ i njezini putnike: Dne 21. t. m. plovio je parobrod „Ika“ ugarsko-hrvatskoga parobrodarskoga

„Ika“ ugarsko-mavarske parobrodske kompanije, plovio je po vodama hrvatskog primorja, put Rieke. Okolo 6/4 sati poslije podne sukobio se taj parobrod izvan luke blizu lanterne sa englezkim parobromom „Thiria“. Udarac bijaše tako silan, da je maleni parobrod „Ika“ za 2 minute potonuo. Na parobrodu bijaše oko 50 osoba, između kojih spasio se samo 14 putnika i mornari. Među potonulim nalaze se i dva svećenika. Kapetan parobroda „Ika“ *Forenbacher* spasio se, nu oblast ga odmah zatvorila. Englezki parobrod odplovio je odmah dalje; te je pomorska oblast brzojavila u Mljetce, da se ga tamo zadriži. Od potonulih nije jošte nijedan iz mora izvaden. Putnika bijaše najviše iz Beča, Pešte i Zagroba. Ova grozna nesreća bacila je gradjanstvo Rieke i hrvatskoga primorja u najveću razdraženošć i tugu. Jošta se nezna stalno kje je preuzročio ovu strašnu ne-redu.

Proročanski vid porečke „babu“. Po-rečki listić, govorio u zadnjem broje od 1. t. m. o ljubljanskom sastanku, nava-lijuje po *istoričko-talijanskom* načinu na za-stupnika Spinčića, koji da je tobože samo laži i klevete na tom sastanku govorio, te kaže, da je ona već dva broja natrag, dakle 4. septembra, donela u izvadku taj govor. Sastanak u Ljubljani bijaše 14. septembra a porečka baba donaša 10 dana prije izvadak iz govora izrečenoga 14. septembra! Pak da neimava „babu“ proročanskoga vida i duha!

Iz Pule pišu nam 8. t. mj Naše oblasti naslijedjujmo onim pravcem, koga smo vam opisali u zadnjem našem dopisu. Rekli smo, da ne poznaju drugoga jezika izim talijanskoga, i donekle njemačkoga, kao da upravljaju predilecima Abruzzo ili Schwarzlanda. Ako im tko pokaže, da je voljan ustati na obranu svoje časti i jezika, onda su na dnevnom redru svakako neprilike. Odlikuje se porezni ured pod upravom nekog novog činovnika — Tu se ignorira hrvatski jezik, gdje god se može. U čista naša se sela Pomer, Medulin, Lizijan, itd., gdje ljudi govore izključivo hrvatsko-talijansko. Kmet, obično nepismen, primi takav spis, pak onda traži od nemila do ne draga, da mu ga tko proštije i raztumači, ali težko nadje ikoga u svom selu, koji bi ga točno upisao što je napisano. Dočim da se piše hrvatski, prvi dječak, koga bi na putu srelo, a srsio je seosku pučku školu, sve bi mi ljevo raztumačio.

I takova je nemarnost u tim uredim, da niti nemaju hrvatskih tiskanica, te ako to odbije njemačko-talijansku, onda mu dostave preporučen pisao hrvatski prevod onako „alla buona“. Gdje je tu ravnopravnost? Nema je, a ostaje samo uvreda i ponizježenje hrvatskoga jezika. Neki dan su ovđe jednom Hrvatu tako nakažnjenu tiskanicu narivaljali, pak kad je nije htio uzeti, pribili ih čavljima na vrata. Čujamo, da je ovaj poslao pritužbu ravno na mi-

Danas opet čitamo po uglovima ulica
prijepljen poziv poreznog mreda; podpisani

d. istoga činovnika, kojim se poziva uslijed
činu. naredbe br. 33622 na izbore odbora
a opredjeljenje obrtnice po novom
pezenom zakonu. Taj oglas pišan je jedino
talijanski, u koći se pod floreatinskim
nazivom „Notificazione“. Tako je u gradu
Vrbovje jeaku ne većina, a to sjegurno po-
vrtica obrtnika, hrvatske narodnosti. Bravo
Zelimo nagradu i promaknute
Necadite se više ničemu kod nas. Znajte,
da je ovdašnjemu financijalnom ravnatelju
podređen uređ takovu tiskanicu
oslobo u našemme uredničtu u njemačkom
jeziku. Mi ju dakako odmat povratismo
ime c. k. ravnateljstvu i podnesemo pri-
vatu na visoko c. k. ministarstvo finan-
cija, radi tako nezakonitog zapostavljanja
i nemarivanja jezika većine pučanstva
Primorja. Svaki njemački ili talijanski spis-
nik ob koj oblasti, neka salju nasi ljudi
na trag. [Op. Ured.]

Blagoslovljene zastave ilirsко-bištričko-trnovske dobrovoljnoga vatrogasnoga društva. Po raznih mjestih naše domovine izstaju se sve više dobrovoljna vatrogasna društva. Glavna svrha njima je da čakali, ili bi morali biti, priteći u pomoć u đanje bukne vatre, dokle svrha čovjekoljubna. Po slovenskih zemljama, zauzeo se i za takva društva starac već sad Dobrijet. Bilo stanje stvari onda, kad je počeo, bilo njegovog uvjerenje, dopriinelo je, da su te društva po slovenskih zemljama imala obvezno više njemačko. Danas već to, na mnogih mjestaj nijе. Vatrogasna društva su sve više nesamo čovjekoljubna, nego i molitloburna. Takođe je stalno i ilirsko-bištričko-trnovsko, koje si je dalo blagosloviti zastavu dne 12. t. m., i tom prilikom obnovljeno zabilježeno.

Vec veter prije počelo je slavlje. Pjevači i glasba uz munjušni puha došli su pred kuću kumice kod blagostova gospodje Franje Parline Bachman, udova prez služnoga liečnika i domoljuba Franza Bachmana. Tu su pjevali i svirali domoljubne pjesme i komade i klicali velepoštovanoj gospodiji.

Na dan blagoslovljenja primali su se gostovi; o 10. uri prisustvovali su vatragsici kod svetane sv. mise; o podne bio je i banket, kod kojega bilo je izreceno ljestvica, a kod kojega su ucestvovali skoro svi poglavari vatrugasaca iz Opatije (Klement, Alešovec, Fenzl, Čuk), nadzornici vatrugasnih društava za kranjsku Petrič i Postojne, poglavari vatrugasnoga društva il. bistričko-trnovskoga Trbićnici, te mnogi drugi tamоsni vatragsici i njihovi prijatelji.

Posle 3. ure po podne bio je sam blagoslov zastave. Usupor zdu vremena kraljica sa vatrogasci iz Bistriće u trnovku crkvi, praćen „svatnicama“ kao i naogradi drugim. Zastava blagoslovio je većastini gospodin župnik-dekan Ivan Vesel, zabio u nju prvi čavlić „čast sv. Florijana“. Slijedila je gospodina kumice, koja se pripela na zastavu dragocjen slovenski arhat. Iza nje zabili su čavliće razni drugi, sručiti svaki prijerene riječi. Povorka je kada ihla uz svirku glasbe, uza svu kruhu, u Trnovoj te po Bistrici u Jelovsekova poslaništu. Pred njom bile su napravljene velike prostorije za pušku zabavu, koja se od zaštože nije mogla vrati vani radi neprstana ljevajuće kiše. Tim odusevljenoj bili je zabava u noturnim prostorijama „amburanski zbor“, pod vodstvom gospodina Furlani odigrao je krasno razne slovenskih i hrvatskih komada, te zeo bile pohvale Izigrala se je zabavna tamburaška. Izreklo se da primjer-rena zdravica, na prvom mjestu gospodiji kumici, te da je i sama zahvalila na nadzrivala družtvu, a zburno odobravanje svih prisutnih. Među to se ie i plesalo. Sva svečanost bila je u epa, odusevljena, u pravom kršćanskom domoljubnom duhu. Slovenci ipak prije, ljepej slovenskoga nego li nije značaj. — Drugi dan pogostila je gospodina kumica razne članove vatrogasnoga društva, čim je sva svečanost svrsila.

Izbri komisija za novi porez na industriju biti će tekom ovoga mjeseca. Lovolica članova ima biti izabrana od poslovnika i polovica de biće izabrana od ministra finansija. Sveta, koja se ima na vaj načina doprinjeti iznosa 17.737.000 for. u tvrdu je svaka provincija razdeljena u više kotara, a za svaki kotar određena posebna komisija. Budući je važno, a bude i naših ljudi u takovim krajnjim, to pozivamo naše porezujuke, a biraju svoje ljude, te komisije tim udjelu što nije potrebno, da su predlaže svoju glasovnicu (sked), vec je

dovoljno, da ju po posti postoji izborni komisar. Ako se izborci ne postave svojim pravom izbora, to će i drugi polovični članova komisije imenovati vlasta. Pravo izbora ima svaki poreznički mužak i ženskog spola, podanik austrijski i trdjanac, koji uživa gradjanska politička prava; za malodobne i za osobe pod skrbništvom (kuratelom) glasuju njihovi zastupnici. Izabrani mogu biti poreznički mužak spola, koji navrše 24 godine.

U jedinstvu u poboljšanje stanja. Čujemo, da se nastoji medju našim puk u Istri razsiriti predlog Dra. Davida Starčevića, postavljen u saboru u Zagrebu radi utjećivanja poreza, i njegov odnosni govor. Tim se hode, da se certa crnimi bojani stanje naroda u Hrvatskoj i Slavoniji, te da se i na taj način odvraća naš narod od srušenja sa svojom braćom. Dr. David Starčević pozvao je svojim predlogom kraljevske vlasti u Zagrebu, da izpostavi obustava ovršnoga utjerivanja svih poreznih dada, dok se točnim izvidi neanstavnim istinitim dužnosti. To će reći, da se netjera dužnoga poreza, niti neprodaje ljudem njihovih imanja, dok se, neanstavni točno, koliko koji duguje. U svom govoru navaja zastupnik Starčević, da se često dogadja, da se tjeri porezne dugove, koje se nije dužno, i da se radi tih dugova, kojih u istini nije, prodaje ljudem imanja.

Predlog je pravedan i želiti bi bilo, da se provede ne samo u Hrvatskoj i Slavoniji, nego da se prema njemu i po drugih zemljama učradi, pa i u našoj pokrajini Istri.

Poznati varalice i zavodnici, puka hode, da prikuši kako je zlo u Hrvatskoj, Slavoniji i kako je tobož dobro u Istri. Nije njim kao izdajicama baš ni zamjeriti. Moraju zagovarati one iz Iste i Trata, koji ih za njihovu izdajničku djalu plaćaju.

Nijedan naši nije nikad zagovorao stanja, kakvo je u Hrvatskoj i Slavoniji. Našem narodu je zlo samo kao i u Istri, pa i u drugih zemljah, kuda on žive. I poreze znamo kako se utjeruju. Što se je radio i kako, dok se nije trudom hrvatskih i slovenskih zastupnika u Istri, osobito Dra. Laginje, ukinulo ezoner, to naš narod u Istri dobro znade, i još gorko čuti. A ezoner brani su i činili iztjeravati oni isti Talijani, koji plaćaju rečeno izdajice našega naroda.

Oni naši, koji žele zdržanje svih Hrvata i Slovenaca, ne želi stanja, kakvo je u Hrvatskoj i Slavoniji, premda tamo neimaju n. pr. školskih taksa, kakve uvođaju Talijani u Istri, uzdržavajući onih varalica i zavodnika. Oni naši, koji žele zdržanje svih Hrvata i Slovenaca, priznaju, da je našem narodu zlo i u Istri, i u Hrvatskoj i Slavoniji, i u Dalmaciji, i u Bosni i Hercegovini, i u Tršćanskoj i Kranjskoj, i miste i uvjereni su, da bi našem narodu u svih tih zemljama bilo bolje, kad bi bio zdržan, kad bi bio sloboden, kad bi si sam pogao mjesto, kad bi si sam krojio sreću, kad bi imao svoju kućicu i svoju lijevu slobodnicu, uz svojeg zakonitoga vladara. Samo u sjedinjenju je moguće poboljšati naše stanje. U jedinstvu je moć! Jedino onda, kad nebudi tudjinci s našim imanjem i s nama razpolagali, bit će nam bolje. Jedino kad budemo sami razpolagali sa svojim i subom, zat, čemo goće naći tisti, i kako da si pomognemo.

Dakako, da bi onda odzvano gospodstvo Talijana nad nama. Dakako, da se već onda izdajice ne bi tovili sa našom mukom, sa našim noćima, kojim ih Talijani plaćaju. Boje se za svoj trbu!

Iz Fontane piše nam, da su tamošnji talijani pod konac prošloga mjeseca predili nekakva fraju, kod koje se je naš puk izazivalo talijanskim povici: kano Vico l'Istra italiana! Naši mladići i muževi odgovorili su izazivacem sa življeklja, na što su talijani upravo pobiesnili, te počeli se našim ljudem groziti čak i sa revolveri.

Oblasti morale bi već jednom na rep stati tekonom izazivanju, jer Istra nije, niti će kada biti talijanska. Našega naroda, Hrvata i Slovenaca imade u Istri dve trećine, i ove dve trećine naše više dopustiti nikada i nikom, da ih jedna trećina proždere.

Prava sjednica občinskog zastupstva u Oprtiju. Kako smo jurve javili izabrana bijase kod prošlih občinskih izbora u Oprtiju većina naših narodnih zastupnika. Izključena bijasa kod izbora svi bivši talijanski zastupnici.

U subotu dne 4. t. m. sazvani bijasi novozabrani zastupnici, da izaberu načelnika i savjetnike.

Većina zastupnika, t. j. 18 njih glasovalo je za načelnika g. Matijašića, čestitoga našeg rodoljuba i trgovca iz opr-

taljikh Brda. Manjina zastupnika t. j. 12 nije nudio koje se gradjani i nekoj izvanski posjednicu, htjele je da bude iz grada načelnik i savjetnik, nato nije većina ni mogla ni htjela pristati. Radi toga se manjina odjavila i nije došlo do izbora. Potzakon dužan je sada načelnik i njegov zamjenik sazvati u roku od 14 dana novi sjednici, na kojih se ima zastupatvo konstituirati.

Članovi zastupstva, koji ne bi došli iz boru načelniku i savjetniku ili bi se odjavili iz sjednice prije nego li se obavi izbor a da nevenjuvali razloga za svoj odustanak ili za svoje odjeljene, padaju pod globu od for. 50.11.1897.

Občinski zastupnici biti će, dakle, u roku od 14 dana (od zadnje sjednice) opet sazvani, da se konstituiraju. Očekujemo od naših zastupnika, da neće nikako pristati na neopravdane i lude zahtjeve talijanske manjine, te da se neće dati ni prestrasti ni zavarati od iste. Načelnik mora svakako biti biran između većina a gledje savakako mogu se složiti sa manjinom tako, da ne bude potig razmjera zastupnika ni jednako ni drugome krivo.

Za družbu sv. Cirila i Metoda uplatili su članarinu mužak podržavnicu u Vrpinici za god 1897. Počeo Josip utemeljitelju svota od for. 100, Badić Ivan pom. kapet. for. 1.; Badić Ivan mašinist for. 1.; Badić Stipan priprav. for. 1.; Peršić Ivan stolar novč. 50.; Dobrec Ante novč. 80.; Bazig Ivan novč. 30.; Tancabec Ivan novč. 80. "Rodoljub", društvo za podprtjanje dјaka iz Panta. Ovo mlado društvo imalo je dne 14. rujna o. g. svoju drugu glavnu skupštinu. Društvo, a i čedno, ipak na preduje, te u godinu i pol od svoga osnutka razpolaze s glavnicom od 961 for 77. uv. To je dakako još svima malo napravim velikim potrebam, koje svaki dan rastu, ali, što ne rieč: u dobru je lahko dobiti, ali na muci se poznaju junaci, tako će, nadamo se, i članovi Rodoljuba, usprkos svim potekočim, užratati i pođici ovo svoje družtvance, koje je nastalo iz ljubavi naprav učećoj mladeži i iz vajaja sirotinjskoga. Bilo je odlično, da će se već do godine kojom malenom podporom nadariti kojeg vrednog dјaka.

F. Ž.

Iz Mađog Lošinja pišu nam 14. t. m. 1897. Kad se krvoljčna zvier jednom napojila ljudskom krvju, jači se ga čovjeku, koji se kasnije na takvu namjeru, jer će stišno i njegovom krvljivom omastiti vrke. Slični toj krvoljčnoj zvieri jesu naša nešretne nebrade — naši okrutni dašmanini. Nedužna krv na začarovanog Ostromana ne može zasiliti njihov zverinski želudac. Oni još poznaju težo za napojen nove krv, za smakanjem novih nedužnih žrtava. Iz svog glavnog zverinjaka, kojemu je francuzsko leglo u ovom nesretnom gradu, ustrojili oni već i manje zverinjake u svih kutijama ovog ubavog otoka. Ne znaju, da li ti je glava sjegurnja ovđje, gdje već vidi težko prokletstvo rad nedužno proliveni krv, ili si sjegurniji u kojem od okolnih mesta, negda tihini i prijatnih. Već Želj, to godino prije učestalo blagdanjega mira, taj sveti negda hram bratke Iždav i istrenili su susretaju, sad je jedno blato okupljano, što no mu ga navuklo na poštenu čelo nezreli sinovi zadovjeni razvratnom kulturom Čunski, ta zjenica prirodni krasot, milo nekak stješnje sladički veselica sred ladanjskog mira, divlja se sad spila, nekib pobiesnijel zveri iz školanih brigom i receptom učitelja gradskog zverinjaka. Ako si nekad u tom selu usred crne noći bi seguran kô u svojoj kući, sad se ne može požardati nit za prvi vječernjega mraka. Tomu ti je avjedok ondješnjeg svećenika, kojeg je već triput krenjene pratili. Nerezine, to uzornovo nekad seto pobožnosti i brige za svakiju kori, sad je pozorište najgrđnijih bezvjerskih zločina. Tu se već ova puna dve godine nimalo ne štedi nit popa, nit fra, tu se očito i bezobzirno na najbjesniji način gredi i napada poslane im božje namjestnike. Eto takove su sada kod nas i oko nas te okrutne zveri. A što radi kroz krotitelj, što li radi naši glavar? On je za nas ko da ne bio. Nas u gradu izričio je zaštiti občinskog strazara. Ta kud ćeš bolje! Sjegurna prošlost, mora da nam jamči etretinju budućnost. Čunski je valjda preda zaštiti kakvog dobrog Kunića, il boljeg Knežića. Ta i to nije zlo. Oni su obojica čestita i neporočna ponosa. Te gospodin glavar vrle dobro zna de. Pa, ako optekogod gospodinu glavaru prigovori, da je sramoto, što pop u Čanskom nije sjeguran, jer ga kamenjem poždravljaju, gospodin će se glavar opteklo izpričati, da nije istina. Nerezine je bez dvoje predao zaštiti miloga i dragoga Zrivođa. — Sula. Ta kud ćeš bolje! Ako itko, a to će barem pop i fratar modi

mimo snivati pod okriljem takva zaštita-nika.

I tako, ti naš junaci glavar ne po razredio svoju zamjenike, koji mu bez dojve točno i savjetovalo doglasuju svaku po istom. Sto oni ne smogu, to pomegne puljska "Mađičinka", kojoj on veoma rado vjeruje, jer je personifikacija one, koja je nekoj jednog od njegovih predstavnika pred vrsinskim sudom dino orisala. Sretu pod takvom zaštitom nadamo se, da demokrata, ne bude li drugačje, još miomirisnjim kadilom pokadi našeg zastavnika, da nas međutim krvoljčna zvieri gdje god ne zakoluju. Saime ergo, poglavice, moritri te salutant!

Samo njemački! Iz Kaštelira pišu nam, pod gornjim naslovom koliko sledi: Nije nam došlo mace, g. erediću, šta nas obični občinski, zemaljski i c. k. uređi prije talijanskim dopisi i vaskicanicama, nego naši poteli pitati i c. k. uređi i njemačkim dopisi.

Jedan naš seljak, koji nezna ni talijanski a još manje njemački, imao je nekakvu poslu sa finansijskim oblastima radi pečenja rakije. Stvar je došla čak do višeg dohodarstvenog suda u Gracu, koji je izrekao u tom pitaču odsudu. To je bio i desno tko bi mu ta spis protumačio i desno tko bi mu taj spis protumačio pa vidje, da trazi uzaš, domisliti se, da je najbolje ako taj spis natrag vrati. Smješljeno učinjeno sa hrvatskom popratnicom.

Znatičljivo smo što će sada onaj sud i da li će i u buduće sliziti se njemačkim jezikom izgovarati sa hrvatskim ili slovenskim pukom Istre.

Donašajući gornju viest kano ilustraciju k nosninosim odnošajem preporučamo gg. državnim zastupnikom, da zapitaju g.

ministra finančnoga dala on to propisuje, dopušta i odobrava.

Njemački cesar u Ugarskoj. Njeg. Veličanstvo cesar i kralj Fran Josip I. pozvao je svoga prijatelja i saveznika njemačkoga cesara Vilima II. na velike vojnike vježbe, koje se obdržavaju prošloga četvrtka od Totiša u Ugarskoj. Nakon vježba uđelovali su vladari sa pranjtom na velikasih posjedih kod lova a dne 21. t. m. stigao je cesar Vilim u Peštu, gdje su ga svečano dočekali. Na sjajnom objektu izrekoše vladari obične nazdravice iz takavnu obojici, da im je glavna misa sačuvanje europskoga mira. Cesar Vilim bi ješće i ovaj put nešto odvješ razgovorljiv, pak je u svojem govoru dižao vitezovo Madjarske devotetoga nebua. U svojoj prijaznosti napram Madjaram pošao je tako daleko, da im je prekrstio poznatoga hrvatskoga junaka Nikolu Zrinskičko-Sigetkoga u pravoga i čistoga Madjara.

Promjene u krščkoj biskupiji. U zadnjem konzistoriu biće imenovani: Pop Bartul Gršković upravitelj kure u sv. Jakovu; Zic Antun kapelanom u Dobrinju; Petris Antu m. i Carvin Ludovikom kapelani u Krku. Mladomisnici: Oršić Ivo kapelanom u Malom Selu; Juranić Andreu u Cresu; Pavačić Josip u Dubašnici; Zic Ivo u Puntu i Kremenić Ivo u Baški.

Poduka u gospodarstvu. Ravnateljsko poljodjelsko zavoda a Poreču raspisuje natječaj pod običnjimi uvjeti za mlađe djece, koji se žele u raznili granah gospodarstva podučiti ili usavršiti. Natječaj traje do 30. t. m. Molitljiv mora pritožiti molbi krstnog slijedstva, da je knetske ruke, svjeđe dočuće liečnika, da je zdrav i čvrst i sveđe dočuće, da znade citati, pisati i četiri vrsti računstva.

Občinska sjednica u Pogradu. Dne 18. t. m. obdržavalo je rodoljubno zastupstvo občine Pogradu svoju redovitu sjednicu, kojoj je prisustvovao i c. k. kot. kapetan g. Fabiani.

Prva točka dnevnoga reda bijaše izvješće: prios občinu k troškovom za udživanje konja kapelanu na Pregrijah.

Vladin zastupnik izjavio se dilemionom proti predlogu obč. vlasti. Nu predlog bijaše prihvjeta jednoglasno.

Druge točke: Uvrštenje Sobonjice

djece u školsko područje Podgrad, dalo

je povoda načelniku da zapita vlast. zastupnika

koji se poštova na poštiju

predao bržavku u 4. sata po podne i da se ga je krije u "Elinosti" napalo, jer da on nije kazao nekoj pritižiteljem, kakogova načelnika ste si izabrali, takovog imate" jer da ga tada nebijaju na Vlastok. Načelnik mu na to odvrati, da je morao postupati proti širiteljem spomenute vesti, na što odgovori: E, kaj hočete!

Nakon toga razprela se je živaha razprava o javnih plesovih, koji su obično povod nemirom i izgredom, što se je osobito pokazalo u vremu razpuštenoga občinskoga zastavnika. Zastupnik g. Bogacaglasio je pri tom, da izgređeni i odporuci nebiti imali toliko odvajnosti kad bi se strogo po zakonu proti njima postupalo, a ovako misle, da mogu prkositi i sami občinskim naredbama.

Občinsko zastupstvo zabacilo je pritužbu o tom predmetu jednoglasno, odbilo je postupak načelnika i prihvatio razne savjete za budućnost.

Nakon toga zaključi načelnik sjednicu, da prijavi, da će 4. točku dnevnoga reda občinskog zajedno sa crkvenim zastupstvom razpravljati pod predsjedništvom c. k. kot. kapetana i to u svojstvu "konturenčne komisije", a to gleda popravka crkvenog zvonika u Hrušici.

Tekajem razprave izvješće postavljeno se, da se je tim predmetom zavlačilo već 6 godina, da je zvoničnik u pogibeljnom stanju, te se je konačno zaključilo, kako da se zvoni preko zime uzdrži, te da se mora započeti sa popravkom istoga odmah na preljeće.

Sa zahvalnošću primili smo od občinskoga glavarstva u Kastvu tiskano "Izvješće o sjednici občinskoga zastupstva u Kastvu, obdržavanju dne 24. junija 1897.", koje preporučamo tamočnjim zavedenjakom, da ga pomjivo pročita.

Kongres vinogradara u Triantu. Ovih je dana započeo u Triantu VI. kongres vinogradara u prisutnosti mnog brojnih občasnika iz svih austrijskih vinogradarskih krajeva, kao i Hrvatske, Istre, Ugarske, Italije, Njemačke, Francuske, Rusije i Amerike pod predsjedanjem zemaljskog kulturnog savjetnika Mersija. Na kongresu su zastupani i poglavari zemlje te ine vrhovne oblasti. Tom zgodom je Trient svečano okiđen. Zatada kongres je, da vječna o nizu znanstvenih zadatakova vinogradarstva uobičaj, a pojmenice o suzbijanju trsne uši. Ime onda i izložba vinove loze i vinogradarskih spremi, u koju je sloboden ulaz svakom.

Danica, koledar i ljetopis književnoga društva Svetoperijonimskoga za godinu 1898 tiskana u 48.000 eksemplara dogovrljena je, i može se na razprodaju dobiti. "Danice" ne treba hvaliti, jer se sama sobom hvali, i svakomu prodavacu biti će lako izliciti njezinu prednost pred drugim koledarom. Sadržaj je "Danice" sledi: Prošta godina 1898. Visoka kraljevska kćera. Kolečar. Ljetopis književnoga društva sv. Jeronima. Izvadak iz pravila društva svetoperijonimskoga. Bratovština hrvatskih ljudi u Istri. Izvadak iz pravila Bratovštine. + Mihovil Pavlinović. † Dr. Bogoslav Šulek. † Radoslav Lopatić. Kopirinica (sa slikom). Ljetopis Opatija (sa slikama). Djakovo (sa slikama). Timotija. Branimir Teodozije. Kako je jednucavno liječenje bolesti po Kneippu. Ne ubij. Neko upute iz vinogradarstva. Gospodarske i zdravstvene stinice. Zmija ljetnica (gjaja). Božić. Smješnica. Kakva će biti godina 1898? Sajmovi. Povjerenici i broj članova svetojerimskoga društva.

Ujeti su glede razprodaje "Danice" isti kao i prvačnjih godina, to jest: državno nudi razprodavacem i razpacateljem od svake stotine prodanih komada 20 pošte, da pojedine narube imadu sadržavati najmanje 25 komada. Poznatim trgovcem i razpacateljem, koji su dosela "Danice" prodavali, a nista neduguju, pripravili je državno poslati i u napredak "Danice" na komisionalnu prodaju: ostalim pak nepoznatim trgovcem i razpacateljem, kao i onim, koji svoj dug nemirili nisu, jedino uz poštovno pouzeće, i to doznačkom pod tim uvjetom, da se i stari dug na poštovno pouzeće namiri. Komisionalni trgovci dnu su novac za prodanu "Danice" državno poslati odmah čim ju prodaju, najkasnije pak do sredine mjeseca siječnja buduće godine.

Naručuje prima "Održavatelj društva Svetoperijonimskoga", Zagreb, Trenkovac ulica knj. br. 14.

"Hrvatska uputa u glasoviranje" za djece i odrasle saslonke sastavio Fr. S. Kuhač, II. dio. C. na 3 for. 20. ne. U Zagrebu 1897. Naklada kr. srednilišne knjize Fr. Suppana (Rob. Ferd. Auer) Tisk Antuna Scholza.

Preporučamo toplo najnovije djelo na-

